

ЕТНОФУНКЦІОНАЛЬНА ГОТОВНІСТЬ ДО ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРИКАРПАТСЬКОМУ РЕГІОНІ

Сергій Петрошенко,
IV курс, філософський факультет.
Науковий керівник – *Карпенко З.С.*,
доктор психологічних наук, професор.

В сучасних реаліях життя, коли Україна здійснює перехід від планової до ринкової економіки, важливого значення набуває розвиток підприємницької ініціативи і підприємництва серед її громадян. При цьому виникає ряд питань економічного порядку, які зумовлені етнопсихологічними особливостями українців, серед яких найосновнішими є питання оптимальної форми власності і форми господарювання, а також пов'язаний з ними комплекс психологічних проблем.

Зокрема постає питання психологічної сутності підприємства, стилю керівництва, застосування моделей економічного розвитку на українському етнічному ґрунті.

В результаті проведення теоретико-діагностичного дослідження етнофункціональної готовності до підприємницької діяльності нами було виокремлено три глобальні позиції особистості: позиція бізнесмена чи підприємця, у якій особистість виступає суб'єктом діяльності; позиція найманого працівника, при якій особистість виступає в ролі операціонального компоненту виробничої діяльності, забезпечуючи виконання конкретного етапу, ділянки роботи; позиція вільного професіонала, яка передбачає творчу реалізацію особистісного потенціалу [1, с.9].

В нашому випадку найбільший інтерес викликає позиція підприємця як об'єкта нашого дослідження.

Було з'ясовано, що сутність підприємництва полягає у знаходженні та апробації чогось нового, того, що раніше не існувало в структурі виробництва, в певному соціумі чи суспільстві. При цьому особа, включена у підприємницьку діяльність, піддається особливо високому ступеню ризику і одночасно в разі успіху має можливість отримати особливо високий прибуток від неї.

При успіхові тієї чи іншої підприємницької акції вона здатна переростати у стійке, стабільне виробництво. Реалізація цього чинника дає підстави для створення конкретного бізнесу, що будується на ідеї фірми зі своїм специфічним виробництвом, товаром, іміджем та маркою. Саме в ідеї фірми закладено дух і сутність бізнесу, його конкретний зміст і розуміння. При цьому відбуваються суттєві психологічні зміни, що характеризуються заміною приватних інтересів інтересами "справи", фірми, підтримки відповідного реноме марки товару [1, с.11]

Спільними рисами підприємництва та бізнесу є фактор ризику та пов'язана з ним соціальна лабільність колективу. Тому підприємництво є

рушійним джерелом розвитку фірми і водночас фактором стабільності її існування.

Будь-яка приватновласницька ініціатива передбачає наявність суб'єкта її реалізації. Таким суб'єктом підприємницької діяльності є підприємець, менеджер фірми.

Серед відомих стилів управління для України перспективним є авторитарно-правовий стиль.

Серед трьох відомих моделей економічного розвитку (ліберальна, планова і соціально-ринкова) найперспективнішою для України є соціально-ринкова, яку відстоюють партії соціал-демократичного спрямування [2, с.40-41].

Результати психодіагностичних досліджень підтвердили наявність глибоких проблем у сфері психологічної готовності до підприємництва, а також показали наявність резервів до подальшого її розвитку на Прикарпатті.

1. Швалб Б. М., Данчева О. В. Практична психологія в економіці та бізнесі. – К., 1998.
2. Шморгун О. Н. Україна: шлях відродження (економіка, політика, культура). – К., 1994.

ФІЛОСОФСЬКО-РЕЛІГІЙНЕ ОСМИСЛЕННЯ ІДЕЇ ПРОТЕСТАНТИЗМУ ОРЕСТОМ НОВИЦЬКИМ

Ольга Радченко,

V курс, філософський факультет.

Науковий керівник – Голянич М.Ю.,

кандидат філософських наук, доцент.

Ім'я Ореста Новицького у наші дні повертається з забуття і привертає увагу сучасних дослідників історії філософії України. Релігійно-філософські ідеї мислителя пройшли апробацію часом, витримали столітню прискіпливу критику опонентів, що розпочалася ще за його життя.

Система поглядів Ореста Новицького являла собою глибоко продуману та розвинену історико-філософську концепцію. Ретранслюємо логіку міркувань мислителя щодо осмислення ним ідеї протестантизму.

Ідея протестантизму передбачала відмову від сліпого підкорення розуму вірі, відкидала догмат непогрішності Папи Римського. З цього приводу Орест Новицький писав: “Філософія по духу своєму протестанська, вільна від церковного авторитету з панівним впливом давньої філософії; за своєю тенденцією – філософія примирення протилежностей, – від Декарта до нашого часу” [1, с.352]. На цьому етапі мислячий дух досягає повної самостійності і волі, здобутими у боротьбі зі схоластикою. Головний предмет філософії залишається незмінним з епохи Середньовіччя. Він, за словами Ореста Новицького, є протилежністю буття